

ע"פ 10909/09/16 - מ ד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 10909-09-16 ד נ' מדינת ישראל
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
המערער מ ד
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד ערן ראז

ב"כ המשיבה עו"ד ליאת פלג

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 35960-01-16 (בית משפט השלום ברמלה) בעבירות של תקיפת בנו ואשתו והשמעת איזמים כלפי אשתו, כמתואר בשלושה פרטי אישום ונידון ל-20 חודשי מאסר בפועל, ל-10 חודשי מאסר על תנאי, ל-5 חודשי מאסר על תנאי ול-4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים שנקבעו בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר התייחס לשני האירועים נושא האישומים הראשון והשני כאל אירועים נפרדים וקבע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהם למרות הקשר ההדוק ביניהם וכאשר התייחס בגזר הדין לנתונים המופיעים בכתב האישום המתוקן ולא מופיעים בכתב האישום המקורי, כמו המכות שהיכה המערער את בנו שלא בכל חלקי גופו אלא רק בחלק העליון וכמו משיכת ידה של אשתו בחוזקה ולא משיכת ידה של אשתו ללא כל תוספת כפי שמופיע בכתב האישום המתוקן.

ב"כ המערער טוען, אם כן, שבית משפט קמא לא נתן כל משקל לתיקונים המשמעותיים שבוצעו בכתב האישום המתוקן וכן הוא טוען כי הפסיקה עליה התבסס בית משפט קמא בקביעת מתחם הענישה היא בגין מעשים חמורים מאלה נושא

עמוד 1

גזר הדין ואילו הפסיקה שמן הראוי היה שתהווה בסיס לקביעת המתחם במקרה נושא הערעור, היא זו שצוטטה על ידו ואשר הפנה אליה בהודעת הערעור.

ב"כ המערער לא מתעלם מהאמור באבחון שנערך למערער אך טוען כי נאמר בו כי המערער הוא בעל אישיות לא בשלה שזקוק לתמיכה בתפקודים חיוניים, לא יודע קרוא וכתוב והוא מתפקד ברמה גבולית.

בסיפא טיעונו טען ב"כ המערער שהמערער לא פועל באלימות לשם אלימות אלא מדובר בתגובה, אמנם לא ראויה, של המערער לאירועים קודמים, כפי שעולה מכל אחד מהאישומים נושא הרשעתו.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער וטוענת כי מדובר בשורה של מעשי אלימות, פיזית ומילולית, מהמערער כלפי אשתו ובנו וגם אם קדמו להם אירועים שהם היו מעורבים בהם, אין באותם אירועים כדי להצדיק התנהגות אלימה זו.

באשר לטענה שבית משפט קמא לא התחשב בתיקונים שנעשו בכתב האישום, טוענת ב"כ המשיבה כי לא מדובר בתיקונים משמעותיים ובית משפט קמא השמיט מגזר הדין תיקון משמעותי שנעשה בכתב האישום בכל הקשור בשימוש שעל פי כתב האישום המקורי עשה המערער בחגורה על מנת להכות את בנו, דבר שהושמט מכתב האישום המתוקן.

אנו רואים עין בעין עם בית משפט קמא את חומרת התנהגותו הפיזית והמילולית של המערער כלפי אשתו וכלפי בנו וגם אם חלף זמן מאז האירועים נושא האישום הראשון והשני לבין האירוע נושא האישום השלישי, אין בכך כדי להקל בכל הקשור לאישום השלישי, שכן דברי המתלוננת בפני בית משפט קמא, כפי שצוטטו בגזר הדין, מסבירים את הפער בין האירועים, כאשר המתלוננת לא הייתה מתלוננת גם בגין האירועים נושא האישומים הראשון והשני אלא הם הגיעו "מים עד נפש" מבחינתה ומבחינת הקטין.

גם אם מתחם הענישה הנפרד שקבע בית משפט קמא לאירוע נושא האישום השני, שלטענת ב"כ המערער לא ניתן להפרידו מהאירוע נושא האישום הראשון, הרי הדבר נלקח בחשבון בגזירת הדין בגין כל האירועים ואין לומר שבשל כך טעה בית משפט קמא כאשר קבע את מתחם הענישה וכאשר הציב את המערער במקום הנכון בתוך אותו מתחם.

בית משפט קמא הפנה לפסיקה הנוגעת לביצוע עבירות אלימות כלפי קטינים וחסרי ישע ואילו ב"כ המערער הפנה את בית משפט קמא, כמו גם אותנו, למקרי אלימות כלפי בת זוג אשר מבלי להקל בחומרתם, אינם עולים כדי חומרת המעשים שעשה המערער לבנו הקטין בשל מעשים של מה בכך מצידו של הקטין.

לחומרת התנהגותו של המערער בכל אחד מהאישומים ובהצטרף כולם לאחד, יש להוסיף את עברו הפלילי שאמנם רק חלקו הוא בגין עבירות אלימות אך יצוין כי בשנת 1999 הורשע המערער בתקיפת אשתו ונידון למאסר על תנאי ואילו בשנת 2006 נידון בביצוע חבלה חמורה בבן משפחה, התעללות בקטין וחבלה חמורה בגינם נידון ל-3 שנות מאסר,

אשר לא הרתיעו אותו מלחזור ולפגוע בקטין ובאשתו.

אף אנו איננו מתעלמים מתיאור אישיותו של המערער באבחון שנערך לו אך אין בתיאור זה כדי להקל בעונש המאסר שהוטל על המערער, אשר איננו חורג ממדיניות הענישה הראויה כאשר מדובר בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפת קטין ולוקח בחשבון את כל הנסיבות המקלות, לרבות נסיבותיו האישיות של המערער והודאתו שחסכה את עדות אשתו.

אנו דוחים את הערעור.

<#3#

ניתן והודע היום יב' טבת תשע"ז, 10/1/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד